

РЕШЕНИЕ

№ 3594

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 18.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **2347** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268, ал.1 ДОПК.

Образувано е по жалба на С. А. Р., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.4, офис 9, срещу Решение № ПИ-32А от 10.02.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без уважение жалба вх.№ 94-С-102 от 28.01.2022 г. срещу Разпореждане изх. № С220022-137-0000670 от 24.01.2022 г. на публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради неправилно приложение на закона. Излага доводи за погасяване на публичните му задължения поради изтичане на абсолютна погасителна давност по чл.171, ал.2 ДОПК и оспорва приложението на пар.29, т.1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение. Относно наложените му глоби с електронни фишове (ЕФ) излага доводи, че „няма отношение към тях в лично качество“, тъй като касаят адвокатско дружество, в което жалбоподателят не е съдружник и управител, считано от м.ноември 2019 г.

Претендира за постановяване на решение за отмяна на Решение № ПИ-32А от 10.02.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и за връщане на преписката на публичния изпълнител с указания за отписване на погасените по давност суми и на сумите, дължими от търговско дружество.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., чрез процесуалния си представител юкр. П., оспорва жалбата.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е сезирал ГПИ М. К. с молба вх.№ С220022-000-0000412 от 10.01.2022 г. с искане за погасяване на публични вземания поради изтекла давност по изп.д.№ 22120003679/2012 г. във връзка с Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/2012 г.

С обжалваното Разпореждане изх. № С220022-137-0000670 от 24.01.2022 г. на публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., издадено на основание чл.226, ал.1 ДОПК, е оставена без уважение молба/възражение вх.№ С220022-000-0000412 от 10.01.2022 г. за погасяване на публични вземания по изп.д.№ 22120003679/2012 г. поради изтекла погасителна давност. В разпореждането е посочено, че задълженията по РА № [ЕГН]/2012 г. за периода от 2009 г. до м.ноември 2010 г. са прекратени с Разпореждане изх.№ С210022-035-0283815/29.09.2021 г. поради изтекла давност. За задълженията от м.декември 2010 г. и за 2011 г. давностният срок започвал да тече от 01.01.2012 г. и на основание пар.29 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение до отмяната на извънредното положение сроковете по чл.171, ал.2 ДОПК е спрял да тече.

С идентични мотиви с обжалваното Решение № ПИ-32А от 10.02.2022 г. на директора на ТД на НАП С. на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без уважение жалба вх.№ 94-С-102 от 28.01.2022 г. срещу Разпореждане изх. № С220022-137-0000670 от 24.01.2022 г. на публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Посочено е в решението, че към момента на постановяването му абсолютната погасителна давност по чл.171, ал.2 ДОПК не е изтекла предвид спирането на срока на основание пар.29 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение за периода от 24.03.2020 г. до 21.05.2020 г.

Относно електронен фиш № К3641323/19.02.2020 г. на ОД на МВР В. Т. е направено запитване за дължимост на вземането, като с писмо изх.№ 127500-12719/29.06.2021 г. на ОД на МВР В. Т. е даден отговор, че задължението по ЕФ е дължимо от С. Р..

Решението е съобщено на жалбоподателя на 07.03.2022 г., поради което жалбата срещу него вх.№ 94-С-102 от 08.03.2022 г. е подадена в 7-дневния срок по чл.268, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване съгласно чл.267, ал.2, т.5 ДОПК индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е частично основателна по следните правни съображения:

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган по чл.266, ал.1 ДОПК – директора на ТД на НАП С., а обжалваното пред горестоящия орган разпореждане е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител, в компетентната ТД на НАП - С., определена съгласно [чл. 8, ал. 1, т. 2 от ДОПК](#) и в рамките на правомощията му по [чл. 225, ал. 1 от ДОПК](#). Решение № ПИ-32А от 10.02.2022 г. е издадено в срока по чл.267, ал.2 ДОПК и при спазване на административнопроизводствените правила. Мотивирано е от фактическа и правна страна. Спорът между страните е правен относно изтичането на абсолютната погасителна давност по чл.171, ал.2 ДОПК и относно дължимостта на сумата по ЕФ № К3641323.

Обосновано е прието в оспореното решение, че срокът по чл.171, ал.2 ДОПК за

задълженията по ЗДДС от м.декември 2010 г. до м.ноември 2011 г. започва да тече от 01.01.2012 г. По силата на § 29 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение до отмяната на извънредното положение:

1. срокът по чл. 171, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага;

2. освен в случаите по чл. 172, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс давността спира да тече и за времето на обявеното извънредно положение.

Съдът, в решаващия състав, се присъединява към становището в Решение № от 05.05.2021 г. по адм. д. № 82/2021 г. на Административен съд - Велико Търново и Решение № 83 от 24.02.2022 г. по адм. д. № 456/2021 г. на Административен съд – Враца, че разпоредбата на § 29, т.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение не продължава срока по [чл. 171, ал. 2 от ДОПК](#), както погрешно е прието от решаващия орган/ответника по делото. Смисълът и целта на разпоредбата са да не изтече давностният срок при действието на обявеното извънредно положение, съгласно чл. 3, т. 1 от с.з., което е привременна мярка за защита интересите на кредитора, неспособен да действа поради наличието на извънредни непредвидени обстоятелства. Тази мярка престава да действа с настъпване на събитието, визирано в хипотезата на § 29, т. 1 /отмяна на извънредното положение/, действието ѝ е обвързано с определен срок, след който правните последици, породени от това действие отпадат. Няма и не може да има за последица продължаване на срока по [чл. 171, ал. 2 от ДОПК](#) със срока на действие на § 29, т. 1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение.

Това е така на първо място с оглед използвания в § 29, т.1 от с.з. глагол „не се прилага“. И на второ място, с оглед спецификата на абсолютния давностен срок, който по силата на чл.171, ал.2 ДОПК се прилага независимо от „спирането и прекъсването на давността“. Ето защо разпоредбата на § 29, т.2 от с.з., която урежда ново основание за спиране на сроковете наред с посочените в чл.172, ал.1 ДОПК, е неотнормисима към изтичането на срока по чл.171, ал.2 ДОПК, тъй като последният не се влияе от спирането и прекъсването на давността.

По изложените съображения към датата на постановяване на оспореното решение на 10.02.2012 г. е изтекъл срокът по чл.171, ал.2 ДОПК за задълженията на жалбоподателя по ЗДДС за периода от м.декември 2010 г. до м.ноември 2011 г. Дори да се приеме тезата на ответника за удължаване на срока с три месеца, то абсолютният давностен срок по чл.171, ал.2 ДОПК е изтекъл към датата на устните състезания на спора по съдебното дело на 18.05.2022 г. Изложеното налага отмяна на оспорения акт и потвърденото с него разпореждане за визирания период и връщане на преписката на публичния изпълнител при ТД на НАП С. за предприемане на действия съобразно мотивите на решението.

Относно другия спорен момент за дължимостта на сумата по електронен фиш № К3641323/19.02.2020 г. на ОД на МВР В. Т. съдът намира за правилно становището на ответника. С визирания ЕФ на С. А. Р. – като законен представител на Адвокатско дружество „М. и Р.“ на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. Жалбоподателят възразява и представя доказателства, че към датата на издаване на ЕФ същият не е съдружник и управител на дружеството. Спорът относно субекта на административнонаказателната отговорност не може да бъде разрешен в настоящето производство. Електронният фиш подлежи на самостоятелно

обжалване съгласно чл.189, ал.8 ЗДвП и до неговата отмяна той представлява годно изпълнително основание по чл.162, ал.2, т.7 ДОПК, вр. чл.189, ал.11 ЗДвП. След като със спорния електронен фиш № К3641323/19.02.2020 г. на ОД на МВР В. Т. е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, то до отмяната му същият правилно е включен в публичните вземания по изп.д. №22120003679/2012 г. Всички доводи на жалбоподателя относно връчването на ЕФ и неговата законосъобразност са ирелевантни в настоящето производство и следва да бъдат релевирани в производство по ЗАНН.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски съобразно уважената част от претенцията. При сторени разноски в размер на 780 лв., обжалваем интерес от 16 971.26 лв. и отхвърляне на оспорването за 100 лв. на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 775.18 лв. На ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв. съгласно чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на С. А. Р., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.4, офис 9, Решение № ПИ-32А от 10.02.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Разпореждане изх. № С220022-137-0000670 от 24.01.2022 г. на публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в частта, с която не е прекратено изп.д.№ 22120003679/2012 г. относно установени с РА № [ЕГН]/11.01.2012 г. публични вземания за периода от 01.12.2010 г. до 30.11.2011 г. ВРЪЩА преписката в посочената част на публичен изпълнител при ТД на НАП С. за предприемане на действия съобразно мотивите на решението.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. Р., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.4, офис 9, Решение № ПИ-32А от 10.02.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Разпореждане изх. № С220022-137-0000670 от 24.01.2022 г. на публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в частта, с която не е прекратено изп.д.№ 22120003679/2012 г. относно публичните задължения по електронен фиш № К3641323/19.02.2020 г. на ОД на МВР В. Т..

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на С. А. Р., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.4, офис 9, сторените в производството разноски в размер на 775.18 лв.

ОСЪЖДА С. А. Р., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.4, офис 9, да заплати на Национална агенция по приходите – ТД на НАП С., разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: